

ΜΑΡΙΑ ΜΕΤΑΞΑ

ΚΑΛΛΙΟ

Αναζητώντας τις νεράιδες του μπλε ονείρου...

ΚΑΛΛΙΟ

Αναζητώντας τις νεράιδες του μπλε ονείρου...

ΜΑΡΙΑ ΜΕΤΑΞΑ • ΚΑΛΛΙΟ – ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΙΣ ΝΕΡΑΪΔΕΣ ΤΟΥ ΜΠΛΕ ΟΝΕΙΡΟΥ...

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ – ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: ΕΙΡΗΝΗ ΒΡΕΤΤΟΥ

ΣΕΛ. 44

ΑΘΗΝΑ 2018

ΑΘΛ.Ε.ΠΟΛΙ.Σ.

ISBN: 978-618-5323-17-2

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΠΕΝΤΑΝΔΡΟΝ

ΜΑΡΙΑ ΜΕΤΑΞΑ

ΚΑΛΛΙΟ

Αναζητώντας τις νεράιδες του μπλε ονείρου...

ΑΘΗΝΑ 2018

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Μαρτυρία κατοίκου που αναγκάστηκε να εγκαταλείψει το σπίτι του, στις 6 Ιανουαρίου 1980

Ήταν πρωτοχρονιά του 1980. Έμενα ακόμη στο χωριό. Ο χειμώνας ήταν πολύ βαρύς. Τα Βαρδούσια και η Γκιώνα ήταν γεμάτα χιόνια και έβρεχε πολύ. Το φράγμα είχε ολοκληρωθεί και περιμέναμε μέρα με τη μέρα το νερό να φτάσει στα σπίτια μας. Η παροχή του νερού ήταν πολύ μεγάλη.

Το χωριό άρχισε να κατακλύζεται από νερό. Τα σπίτια το ένα μετά το άλλο άρχιζαν να χάνονται μέσα στο νερό. Το νερό ανέβαινε 1–4 m το 24ωρο. Σύντομα έφτασε στην κεντρική γέφυρα και στην πλατεία του χωριού μας. Κατεβήκαμε στην πλατεία που το νερό άρχισε να την σκεπάζει και είδαμε να βγαίνουν από μέσα 3 φίδια κυνηγημένα. Είχαν τρομοκρατηθεί και ήθελαν να ξεφύγουν.

Εμείς, στις 6 Γενάρη μαζέψαμε τα πράγματά μας βιαστικά και φύγαμε γεμάτοι πόνο και θλίψη που εγκαταλείπαμε το ωραίο μας χωριό.

ΚΑΛΛΙΟ, 1^η Ιανουαρίου 1980

Στις 21 Σεπτεμβρίου 2015 ανέβηκε στο YouTube ένα βίντεο όπου τα μισά από τα χαλάσματα που έχουν φωτογραφηθεί στο παρόν λεύκωμα ήταν σε βύθιση. Σχεδόν 2 έτη μετά η στάθμη της λίμνης έχει κατέβει δραματικά.

Εκεί που μέχρι το 1960 η περιοχή κοσμούσαν από μια καταπράσινη πεδιάδα που την περιβάλλανε βελανιδιές και πλατάνια ενώ στα ψηλά στολίζονταν από τα έλατα της Γκιώνας και των Βαρδουσίων, σήμερα είναι μια λίμνη που βρίσκεται σε υψόμετρο 500 m περίπου (για την ακρίβεια 446) και έχει χωρητικότητα μερικές δεκάδες εκατ. κυβικά m.

Η λίμνη τροφοδοτείται με τρεχούμενο νερό από τους ποταμούς Μόρνο και Εύηνο, το οποίο μεταφέρεται στην Αθήνα μέσω του υδραγωγείου του Μόρνου. Το φράγμα του Μόρνου που κατασκευάστηκε μεταξύ των ετών 1972–1979 είχε ως σκοπό να καλύψει τις ανάγκες της υδροδότησης της πρωτεύουσας. Έτσι ο ταμιευτήρας μπήκε σε λειτουργία το 1981. Το φράγμα ύψους 126 m, είναι ένα από τα μεγαλύτερα της Ευρώπης και αποτελείται από αδιαπερατό αργιλικό πυρήνα. Το νερό φτάνει στην Αθήνα διαμέσου του υδραγωγείου του Μόρνου, του δεύτερου μεγαλύτερου υδραγωγείου στην Ευρώπη, μήκους 192 km.

Η λεκάνη απορροής του ποταμού περικλείεται από τις οροσειρές της Γκιώνας, της Οίτης και των Βαρδουσίων, γειτονεύει ανατολικά με τη λεκάνη του Βοιωτικού Κηφισού, βόρεια με τη λεκάνη Σπερχειού και δυτικά με τις λεκάνες του Ευήνου και του Αχελώου. Η έκταση της λεκάνης ανάντη του

φράγματος φτάνει τα 557 km² και της συνολικής λεκάνης τα 935,8 km². Ο ποταμός Μόρνος έχει τις πηγές του στις νότιες πλαγιές της Οίτης και εκβάλλει στον Κορινθιακό κόλπο. Η γεωλογική εικόνα της λεκάνης είναι αρκετά πολύπλοκη αλλά δύο κύριοι σχηματισμοί συνθέτουν τη δομή της, οι ασβεστόλιθοι και ο φλύσχης. Οι σχηματισμοί αυτοί καλύπτονται σε πολλές περιοχές από νεότερες τεταρτογενείς αποθέσεις.

Προκειμένου όμως να επιτευχθεί στην ολότητά του το έργο κατασκευής του φράγματος κρίθηκε απολύτως απαραίτητη η εκκένωση του χωριού Κάλλιο το οποίο ουσιαστικά μεταφέρθηκε σε θέση υψηλότερη των όχθων της λίμνης σχηματίζοντας σήμερα έναν μικρό οικισμό με περίπου 60 κατοίκους σύμφωνα με την τελευταία δημογραφική απογραφή.

Το Κάλλιο οφείλει το όνομά του στην αρχαία Καλλίπολη πόλη της Αιτωλικής Συμπολιτείας και κατά τον Θουκυδίδη οι κάτοικοί του οι Καλλείς ήταν η ανατολικότερη φυλή των Οφιονέων. Η πόλη είχε ακμάσει κατά τη διάρκεια του 4^{ου} αι. π.Χ..

Η παρατεταμένη περίοδος ξηρασίας που πλήττει συχνά την περιοχή, έχει ως αποτέλεσμα να φέρνει στην επιφάνεια τα ερείπια του παλαιότερου οικισμού και έτσι να αποκαλύπτονται οι σκελετοί των σπιτιών που κάποτε στέγαζαν τις φωνές και τις ελπίδες των κατοίκων. Βεβαίως η περίπτωση του Καλλίου δεν είναι μοναδική στην Ελλάδα. Όταν κατασκευάστηκε η τεχνητή λίμνη του Πουρναρίου στην Άρτα, ο οικισμός «Φάγκος» της Κάτω Καλεντίνης, εξαφανίστηκε. Όταν το φράγμα είναι ανοιχτό και η στάθμη της λίμνης πέφτει χαμηλά, έρχονται στην επιφάνεια τα παλιά σπίτια καθώς και το επιβλητικό κτίριο του δημοτικού σχολείου ενώ πολλές φορές προβάλλουν και οι κορμοί των δέντρων. Απομεινάρια δηλαδή μιας άλλης εποχής που παραδόθηκαν στη βορά της φύσης και του χρόνου.

Στο παγκόσμιο γίγνεσθαι συμβαίνει συχνά το συνολικό αγαθό να υπερτερεί του μερικού. Και είναι πάμπολλες οι περιπτώσεις που τα φαντάσματα του παρελθόντος επιστρέφουν αποκαλύπτοντάς μας τη δύναμη της φύσης αλλά και μας θυμίζουν την ιστορία μας και τη ζωή των προγόνων μας.

«Δεν μπορώ να στρέψω το βλέμμα αλλού. Η καρδιά μου σκίζεται βλέποντας το σπίτι μου. Κάθε φορά αισθανόμαστε σαν να γίνεται εκταφή και αποκαλύπτονται τα κόκαλα των συγγενών μας». 'Ημασταν σαν πρόσφυγες στην ίδια μας τη χώρα. Ξεσπιτωθήκαμε για να πει η μισή Ελλάδα νερό. Αυτή τη στιγμή στο Κάλλιο υπάρχουν μόνο τρεις άνθρωποι».

Στο διώροφο σπίτι της στο Κάλλιο, η 63χρονη Κατίνα Καραχάλιου, έζησε οκτώ ευτυχισμένα χρόνια μαζί με τον άντρα της που δεν βρίσκεται πια στη ζωή. Όταν πλημμύρισε το χωριό τους, μετακινήθηκαν στο Λιδωρίκι και κατόπιν στο πατρικό σπίτι του άντρα της, στο Κλήμα, μια περιοχή κοντά στο νέο Κάλλιο, που χτίστηκε σε μεγαλύτερο υψόμετρο, στη θέση του χωριού που βυθίστηκε στη λίμνη. Εκεί ζει σήμερα ολομόναχη, χωρίς παρέα και γείτονες.

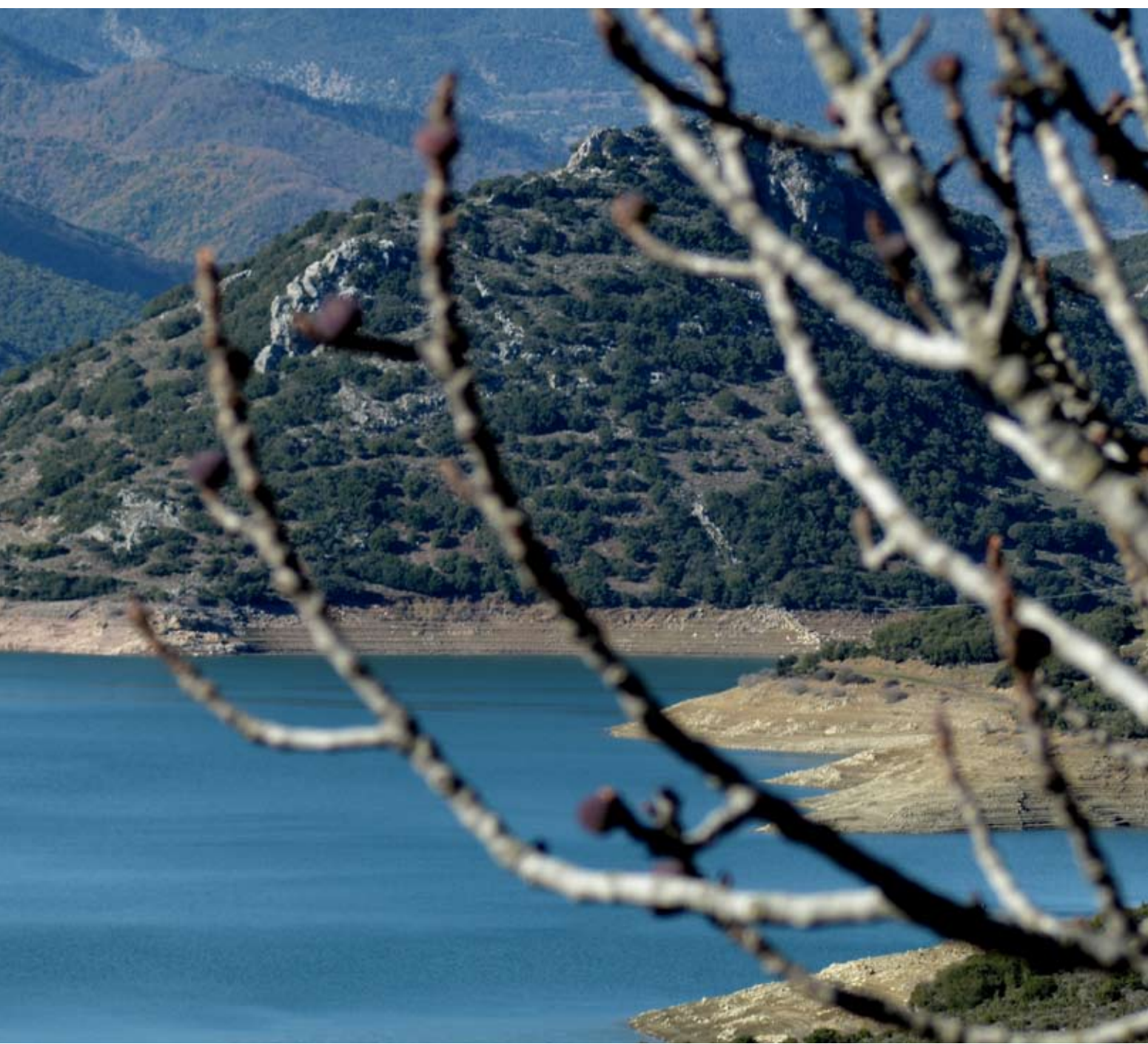

Στο αναδυόμενο

ΚΑΛΛΙΟ

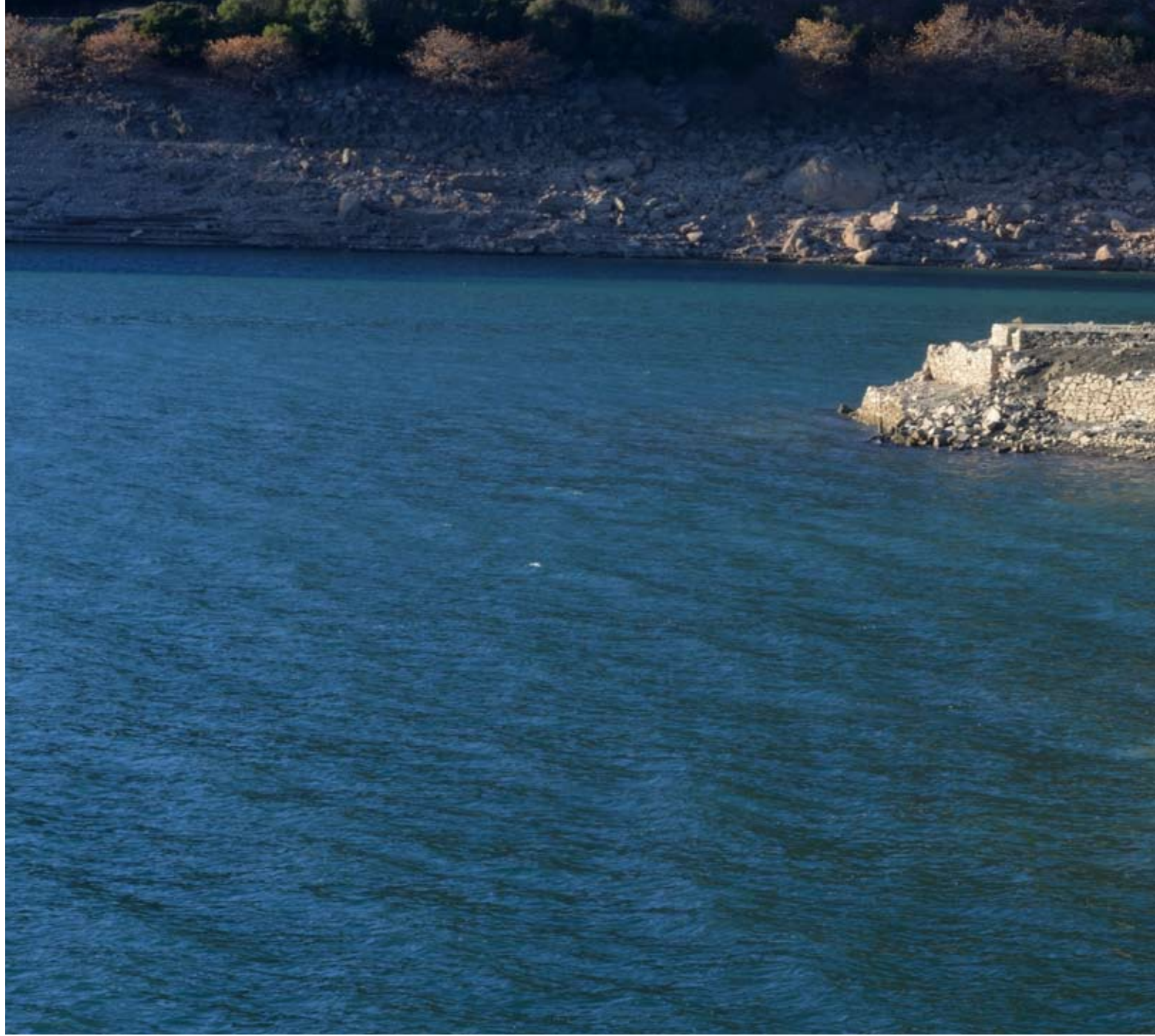

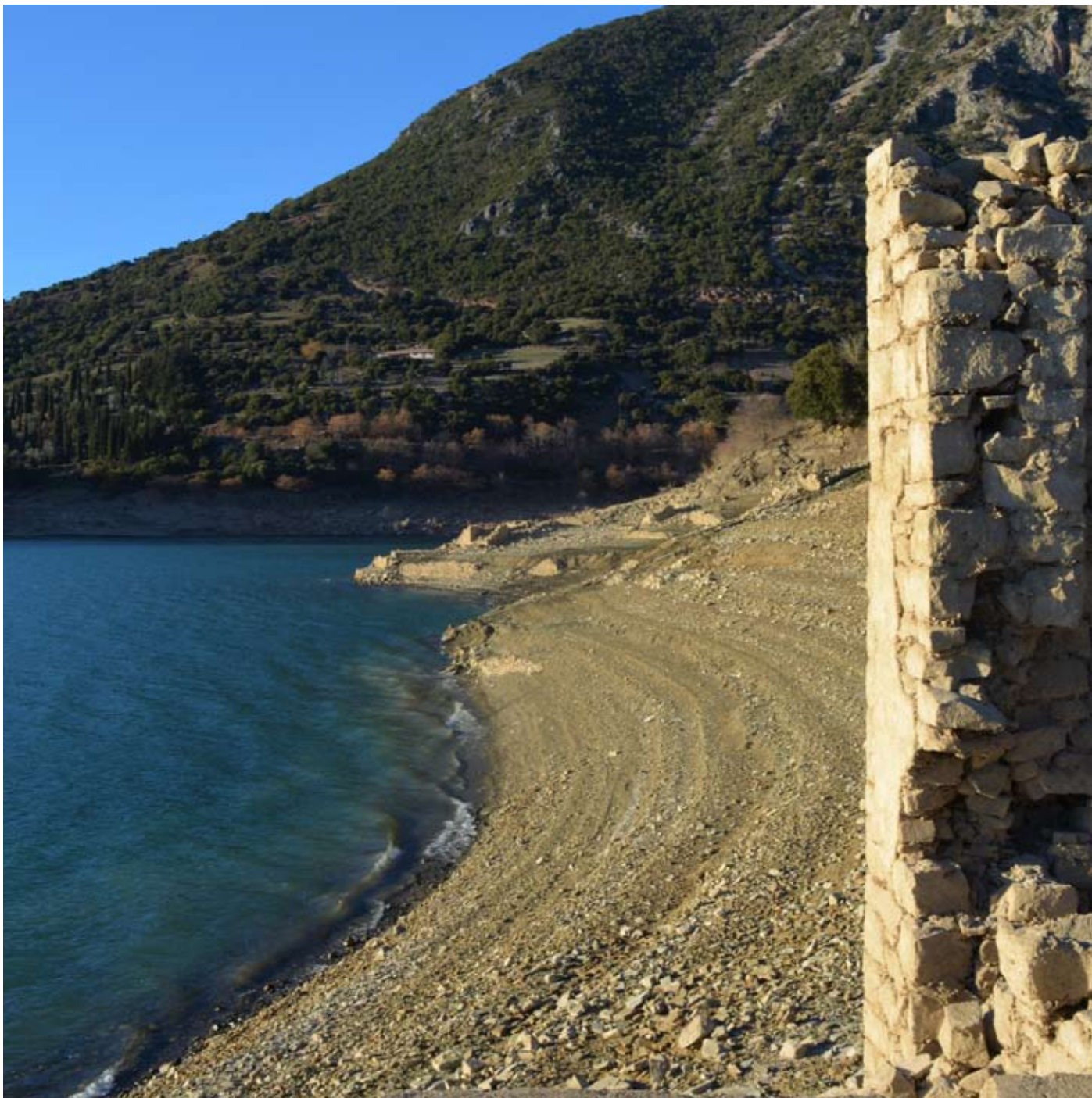

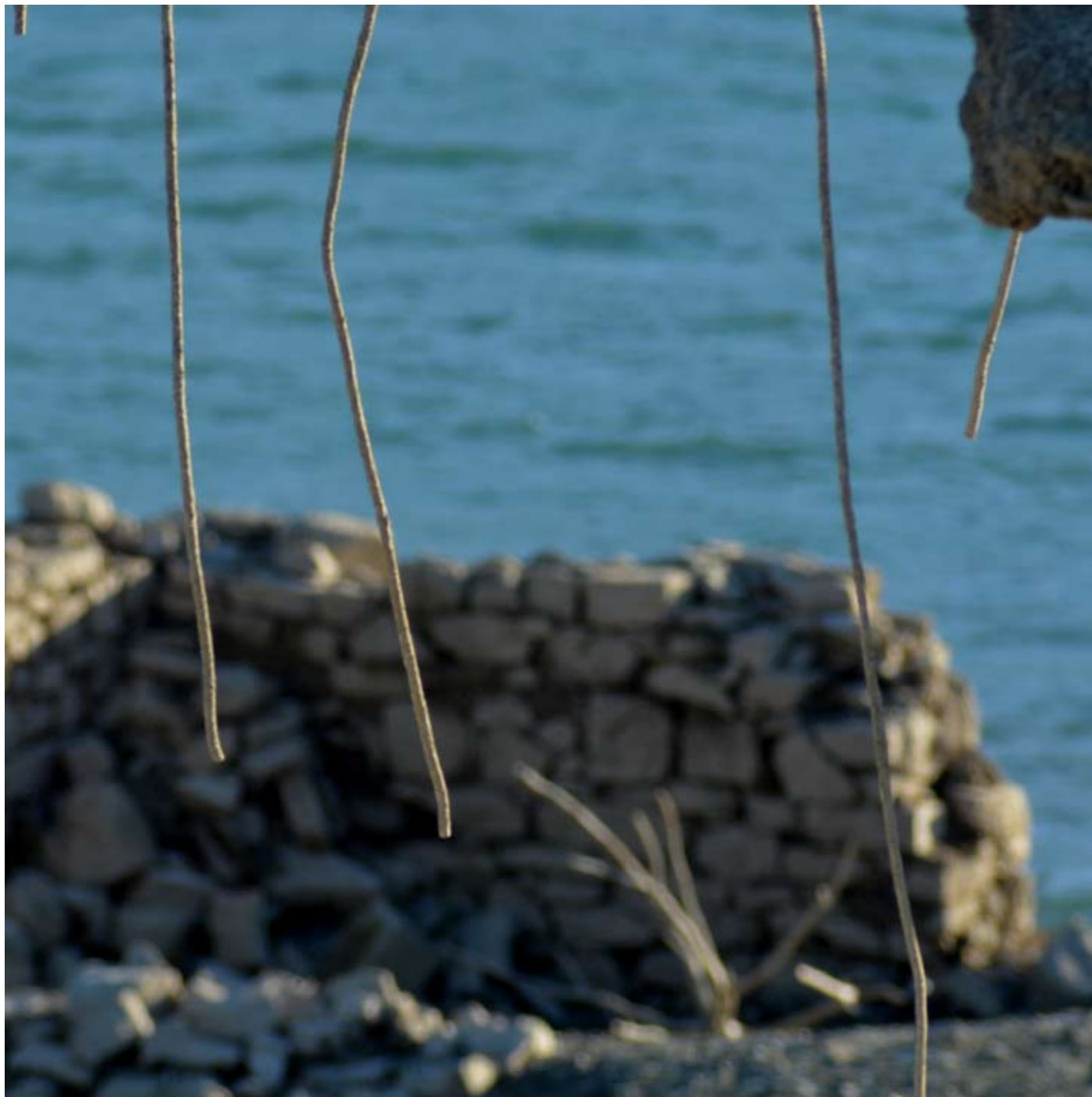

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Μαρία Μεταξά

Γεννήθηκα στην Κεντρική Αφρική. Είμαι κάτοχος MSc μουσειολογίας, και έχω σπουδάσει δημοσιογραφία. Ασχολούμαι με τη φωτογραφία πάνω από 20 έτη.

Διαθέτω πλούσιο αρχείο ψηφιακών φωτογραφιών, καθώς και ενδιαφέρον υλικό σε φωτογραφικό χαρτί. Το υλικό αυτό προέρχεται κατά κανόνα από τις δραστηριότητές μου (σκι βουνού, ορειβασία, ράφτινγκ) και τα ταξίδια μου σε πολλές χώρες (Αφρική, Ασία, Αμερική, Ευρώπη) αλλά επίσης και από την αποτύπωση των καθημερινών εικόνων και προσώπων που μου κινούν το ενδιαφέρον.

Εργάζομαι στον δημόσια τομέα, έχω συμμετάσχει σε 2 ομαδικές εκθέσεις και αρθρογραφώ στο ηλεκτρονικό περιοδικό STIGMA.

ΜΑΡΙΑ ΜΕΤΑΞΑ
• ΚΑΛΛΙΟ – ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΙΣ ΝΕΡΑΪΔΕΣ ΤΟΥ ΜΠΛΕ ΟΝΕΙΡΟΥ... •

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΑΘΛ.Ε.ΠΟΛΙ.Σ. • ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ – ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: ΕΙΡΗΝΗ ΒΡΕΤΤΟΥ • ΕΚΔΟΤΙΚΗ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΟΜΑΔΑ ΠΕΝΤΑΝΔΡΟΝ • ΕΚΔΟΘΗΚΕ
ΤΟΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟ ΤΟΥ 2018

Αριθμός έκδοσης
ΧLI

978-618-5323-17-2

